

Kjent med problemet

Også meklere og advokater har erfaring med barnets beste som et problematisk begrep.

TEKST

Kristine Hovda

PUBLISERT 5. juli 2015

Toril Stray jobber som mekler i Bufetat region Øst, og holder også kurs for andre meklere. Stray viser til at begrepet «barnets beste» er et juridisk begrep forankret i både norsk og internasjonal rett. Hun mener at «barnets beste» er et viktig begrep, men det er en forutsetning at det gis konkret innhold i hvert enkelt tilfelle.

«- Det er viktig å utforske hva hver av foreldrene mener med barnets beste, ikke bare snakke om det allmenne barnet»

Det er også vår erfaring at foreldre kan bruke begrepet «barnets beste» mot hverandre i konfliktsituasjoner. Meklerens oppgave er å hjelpe foreldrene til å se de felles ønskene de har for barna sine, og å se hva akkurat dette barnet trenger, uavhengig av foreldrenes ønsker. Vår opplevelse er at foreldrene vi møter, vil det beste for barna sine, sier hun.

– *Hvordan kan meklere hjelpe foreldre å finne ut hva som er barnets beste?*

– Tilbudet om høring av barn i familievernet gir foreldrene en god mulighet til å få høre hvordan barnet har det, hvordan barnet opplever situasjonen, og hva som er viktig for barnet. Vi erfarer at det gir foreldrene et felles fokus, og er mange ganger det som gjør at foreldrene i stedet for å fokusere på konflikt, rettigheter og egne behov, blir opptatt av hva barnet deres trenger. Det er et godt utgangspunkt for å få til gode avtaler og best mulig foreldresamarbeid til barnets beste etter brudd, sier hun.

Curt Lier, president i Juristforbundet, kjenner også igjen forskningsfunnene.

– Jeg er ikke sikker på at det er noe galt med selve prinsippet om barnets beste, men ofte praktiseres det på feil måte. Barnets beste handler ikke om hva foreldrene ønsker, men hva som er best for barna. Problemet er at det ofte er så dårlig stemning mellom foreldrene at man bruker mer energi på å ødelegge for hverandre enn på å finne ut hva som faktisk er barnets beste. Dersom mekleren får en mistanke om at foreldrene bruker begrepet for å sverte den andre, må dette slås ned på. Det må få konsekvenser, sier han.

Lier mener at en løsning kan være at meklingsperioden går over lengre tid enn det som nå er vanlig.

Curt Lier, president i Juristforbundet.

– Hvis forskning nå viser at det er svakheter med hvordan man praktiserer prinsippet om barnets beste, må det få konsekvenser for hvordan meklingen foregår. Jeg tror det er svært menneskelig under en meklings situasjon å blande sammen hva som er egne vonde følelser og skuffelser overfor et forhold som er gått i stykker, og hva som er det

beste for barnet. Hvis man brukte mer tid på meklingen, kunne foreldrene fått muligheten til å rydde i dette, mener han.

Psykolog Knut Rønbeck som har forsket på barnefordeling, støtter langt på vei innspillene til artikkelforfatterne.

– Hvis de går inn for mekling som handler om konkret dialog, er jeg enig med dem. Gjerne en styrt prosess som går over noe tid. Ofte blir barnefordelingsaker rene tilbakeskuende diskusjoner som dreier seg om hvem som har vært den beste forelderen, istedenfor å snakke om hvordan man kan komme frem til det som er det beste for barnet fremover, sier han.

Han er likevel ikke sikker på om meklingen bør gjøres tvungen for parene som ikke klarer å komme frem til enighet.

– Jeg er usikker på om det er familiekontorene som er beste instans til å løse slike konflikter. I dag løses åtti prosent av sakene som kommer inn for retten, gjennom konflikt- og forsoningsmodellen. Det resultatet synes å stå seg. Rettsapparatet er den beste konfliktløsende instansen vi har, både fordi det er en prosess som går over noe tid, og fordi man har noen rettslige rammer og en dommer som ikke avslutter saken før den er løst, sier han.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 52, nummer 7, 2015, side

TEKST

Kristine Hovda